

[Per Hækkerup.]

kunne tillade sig at føre af agitation. Vi må virkelig have at vide: er det radikale venstres politik den politik, statsministeren følger, eller tager statsministeren afstand fra det radikale venstres politik og fører regeringens politik?

Jeg ved ikke, om de to medregeringspartier kan stille sig tilfreds med denne tve-tungethed, det må de naturligvis selv afgøre; men folketinget kan det ikke, og oppositionen kan det ikke. Derfor har vi stillet dette forslag om motiveret dagsorden, om hvilket det radikale venstres gruppe, hvis den skal stemme i overensstemmelse med det, dens ordfører her sagde, må stemme sammen med os, men hvorom de, så vidt jeg kan skønne, hvis de skal stemme som regeringsparti, må undlade at stemme eller måske stemme imod. Jeg er altså spændt på at høre statsministerens reaktion, ligesom jeg er spændt på at høre eller se det radikale venstres gruppes stillingtagen.

Så vil jeg gerne sige, at vi har sluttet dagsordenen med formuleringen: „... og fortsætter derefter debatten“, fordi vi gerne vil have, at selv i tilfælde af, at det radikale venstres folketingsmedlemmer stemmer med regeringen mod deres erklærede politiske synspunkter og vort forslag måske bliver mødt af en afværgedagsorden, vil vi gerne have, at vort forslag til dagsorden alligevel kan komme til afstemning. Vi lukker ikke dermed for behandlingen af de øvrige dagsordener og hvad man måtte komme med i den anledning. Det er et forsøg på at bidrage til en afklaring af, hvad der er denne regerings forpligtede politik, og hvad der er de muligheder, dens partier skal have for at føre agitation landet over. Jeg vil derfor meget henstille til formanden, at han inden for forretningsordenens rammer finder en mulighed for, at dette dagsordensforslag kan komme til afstemning.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se sp. 1265-66). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ivar Nørgaard: Jeg vil gerne takke statsministeren for hans klare udtalelser på det markedspolitiske felt. De er desværre i strid

med de synspunkter, som venstres ordfører fremlagde her i eftermiddags, idet jeg har forstået det sådan, at statsministeren står fast på, at det må være vigtigt, at vi får formaliseret en økonomisk union i Norden gennem en traktat, mens ordføreren for venstre ikke tillægger en sådan formalisering nogen betydning. Jeg håber, det i denne situation er statsministerens synspunkter, der vil blive dem, der går igennem ved den endelige stillingtagen til resultatet fra de skandinaviske lande.

Jeg vil så gerne vende mig til hr. Anders Andersen, som meddelte, at hele den debat, der har fundet sted vedrørende hr. Anders Andersens ønske om enegang til fællesmarkedet, ikke stemmer med virkeligheden, for det var slet ikke hr. Anders Andersens ønske; han har dementeret det i fjernsynet den 5. oktober. Nu er det jo svært at sidde her under møderne og følge med i fjernsynet. De fleste af os har derimod mulighed for under talerne at følge lidt med i aviserne, og det er derfor beklageligt, at disse dementier ikke er nået frem til aviserne. Jeg kan nævne, at et blad, der redigeres af en af hr. Anders Andersens partifæller, nemlig dagbladet Børsen, så sent som den 8. oktober, altså tre dage efter at vi alle skulle være blevet klar over, at hr. Anders Andersen har dementeret, siger følgende i en leder:

„Når formanden for Landbrugsrådet, folketingsmand, gårdejer Anders Andersen, nu puster liv i kravet om, at Danmark alene, altså uden hensyn til vore partnere i EFTA, skal søge optagelse i fællesmarkedet, er det naturligt ... først at gøre opmærksom på, at et sådant skridt efter al sandsynlighed vil blive til alvorlig skade for vor landbrugseksport til Storbritannien og muligvis for vor industrieksport til andre lande, derunder ikke mindst til Sverige.“

Det er i hvert fald udtryk for, at dagbladet Børsen lever i samme vildfarelse, som jeg og mange andre har gjort det, endnu tre dage efter dementiet. Det samme gælder det konservative Aarhus Stiftstidende, der i en leder den 11. oktober også argumenterer imod hr. Anders Andersens ønske om enegang.

Men det radikale Skive Folkeblad er bedre underrettet; det ved præcis, at det, hr.